

५८

(1)

वे

श्रीगणेशायनमः ॥ हरिः अं पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णसूर्णमुद्ब्लते ॥ पूर्ण
 स्य पूर्णमादाय पूर्णमेवाव शिष्यते ॥ अं शांतिः शांतिः शांतिः ईशावास्य
 मिदं सर्वं यत्किंच जगत्यांजगत् । तेन त्यक्तेन सुंजीथा मागृधः कस्य स्ति
 द्धनं । कुर्वन्नैह कर्मणि जिज्ञाविवेच्छन् समाः । एवं त्वयि नान्यथे तो स्ति
 न कर्मलिप्यते नरे । असुर्यानामतेत्योक्तां धेन तमसा दृष्टाः । तां स्ते
 त्रेत्याज्ञिगच्छं तियेके चास्तहनोजनाः । अनेजदेकं मनसो जबीयो नेन हेवा
 आस्तु वस्तु वर्मश्चत् ॥ तद्वावतो न्यानत्येति तिष्ठत्तस्मिन्नपोमातविश्वादभा
 ति । तदेजतितन्नैजतितद्वृत्तद्वंति के । तदंतरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्या

(2)

ईशा०

१

स्यवाद्यतः ॥ यस्तसर्वाणि भूतान्यात्मने वानुपश्यति ॥ सर्वभूतेषु चात्मानं
 ततो न विज्ञानुसरते । यस्मिन्त्सर्वाणि भूतान्यात्मेवा भूद्विजानतः । तत्र को
 मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः । स पर्यग्नात्मुक्तमकाय मत्रणमस्मावि
 र शुद्धमपापविधं क निमिनीषीपरिभूः स्वयं भूर्याथातश्च तोर्यान्वदधा
 धाश्वतीम्यः समाप्यः । अंधं तमः प्रविशांति ये विद्यामुपासते । ततो
 भूय इव तेन लोय उविद्यायां भूताः । अन्बदेवाकुर्विद्या न्यदाकुरविद्या
 या । इति शुश्रुमधीराणां येन स्तद्विचक्षिरे । विद्यां च विद्यां च यस्तदे
 दो भयं सह । अविद्यायामृत्यं तीर्त्वा विद्यायामृतमश्रुते । अंधं तमः प्र ।

(2A)

३५

५

विशंतियेसंभूतिमुपासते । ततो भूय इवते तमोयु संभूत्यात् रतः । अन्यदेवा
 हुः संभवादन्यरै संभवात् इति शुश्रुमधीगणां येन स्तु द्विच्चक्षिरे । संभूतिं च
 विनाशं च यस्तदेवो मयः सह ॥ विनाशेन मृत्युं तीर्त्ता संभूत्यामृतमभुते । द्वि
 रण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापि हितं मुखं । तत्वं पूषन् पावृत्तपावृष्टु सत्यधर्माय
 हृष्टये । पूषन्कर्त्त्यमसूर्यप्राजापत्ययुहरश्मीन्त्समृहते जोयते रूपं कल्या
 णतमंतते पश्यामि । यो सावसौमुरुषः साहमस्मि । बायुरनिरुभमृतमधेदं
 भस्मांतः शरीरं । उत्तुरं क्रतो स्मरकृतः स्मरक्रतो स्मरकृतः स्मर । अग्ने
 नयस्तपथारयेऽस्मान्वेष्वानिदेवनक्षनानिविद्वान् । युयोधस्मञ्जुहुराहा

(3)

ईशा०
२

मेनोमूर्मिष्ठातेनमउक्तिंविधेम।ॐ पूर्णमदःपूर्णमिदंपूर्णस्यूर्णमुदच्यते॥
 पूर्णस्यपूर्णमादायपूर्णमेवाबशिष्यते॥ॐ शांतिःशांतिःशांतिः॥ॐआप्या
 यन्तुममांगानिवाक्प्राणचक्षुःश्रोत्रमयोबलमिंद्रियाणिचसर्वाणिसर्वत्रस्तो
 पनिषदंमाहंब्रह्मनिराकुण्डामामाब्रह्मनिराकरोदनिराकरणमस्त्वनिराकर
 णंमेअस्त्वतदात्मनिनिरतेयुपनिषत्स्थर्मास्तेमयिसंतुतेमयिसंतु॥
 ॐ शांतिःशांतिःशांतिः॥ॐ केनेषितंपलतिप्रेषितंमनःकेनप्राणःप्रथमः
 प्रेतियुक्तः।केनेषितांवाचसिसांवदंतिचक्षुःश्रोत्रकुटुदेवोफनक्तिश्रोत्रस्य
 श्रोत्रंमनस्तेमनोयद्युचोहनाचंसुप्राणस्यप्राणचक्षुष्वश्चरतिमुच्यधीरः २

(3A)

त्रपिविचिकिस्तितंकिलर्वन्नमृत्योयन्म स्तुतेयमात्थ । बन्नाचास्यत्वाद्गन्योन
 लभ्योनान्योवरस्त्वत्यएतस्यकश्चित् । शतायुषः पुचपौत्रान्वृणीष्वबहून्यशून्ह
 रितिहिरव्यमश्वान् । मूर्मेर्महदयतन्नवृणीष्वस्वयंचजीवशरदोयावदिष्ठसि ।
 एतत्तुत्यंयदिमन्यसेवरवृणीष्ववित्तंचिरजीविकांच । महा भूमैनचिकेतस्त्वमे-
 भिकामानांत्वाकाममाजंकरोमि । येयेकामादुर्लभ्यामर्त्यलोके सर्वान्कामान्धुंदनः
 प्रार्थयस्व । इमारामाः सरथाः सत्पूर्णानहीदशास्त्रभनीयामनुष्ट्येः । आमिर्मलत्ता
 जिः परिचारयस्वनचिकेतोमरणंमानुप्राप्तीः । श्वोभावोमर्त्यस्ययदंतकैलत्सर्वेद्वि-
 याणांजरयंतितेजः । अपिसर्वंजीवतमस्यमेवतवैवनवाहास्तवन्तुयगीते । नवित्ते

(५)

कठव० नुतर्पणीयो मनुष्योलस्यामहेवित्तमद्राक्षमचेत्वा । जीविष्यामो यावदीशिष्यसि-
त्वं वरस्तु मेवरनीयः सएव । अजीर्यताममृतानामुपेत्यजीर्यन्मर्त्यः कधस्यः
प्रजानन् । अस्मिध्यायन्बणरतिप्रमोदानति । दीर्घे जीविते कोरमेत । यस्मिन्लि-
दं विचिकित्संतिमृत्योयत्सां पूरायेमहतिभूहितस्तत् । योयं वरो गृहमनुप्र-
प्रविष्टो नाम्यन्तस्मान्लिकेत्तावृणीते ॥ ॥ इति प्रथमावली ॥

अन्यध्रेयोन्यदुत्तैव प्रेयस्तेउमेनानार्थपुरुषः सिनीतः । तयोश्चेयआददानस्य
साधुभवति हीयते शर्यद्युत्रेयोवृणीते । श्रेयश्च प्रेयश्च मनुष्यमेतस्तो संपरीक्ष-
विविनक्तिधीरः । श्रेयो हिधीरो भिप्रेयसोवृणीते प्रेयो मंदो योगक्षेमावृणीते ।

३

(५A)

सत्वं प्रियान् प्रियरूपाऽश्च कामानसि धाय न चिकेतोत्स्वाक्षीः । नैता^५
 सृकां विज्ञम् यी मवाप्नोय स्यां मज्जं तिब्रहोमनुष्याः । दूरमेते विपरीते-
 विषृची अविद्याया च विद्येति ज्ञाता ॥ विद्याभीष्मिनं न चिकेत संमन्येन ला-
 कामावहवोलो लुप्तं । अविद्याया मन्तरे न र्तमानाः स्वयं धीराः पंडितं मन्यमा-
 नाः ॥ दंद्रम्यमाणाः परियंति सृदाङ्गधेन नैवनीयमानायथांधा ॥ न सांपरायः
 प्रतिज्ञातिबालं प्रमाद्यंतं विज्ञमोहेन मूढं ॥ अयुं लोको नास्ति पर इति मानी
 पुनः पुनर्वशमापद्यते मे ॥ श्रवणाया पि ब्रहु ज्ञिर्योनलम्यः शृण्व लौपि वह
 वो यन्न विद्युः ॥ आश्चर्यो चकुशलो स्य लब्धा आश्चर्यो तोताकुशलानुशि

(5)

कठब० षः ॥ ननरेणावरेण प्रोक्तराष्मुविज्ञेयो बहुधाचिंत्यमानः ॥ अनन्यप्रे
 क्तेगतिरत्रनास्यणीयान्यतन्ममणमष्माणात् ॥ नैषातर्केनमतिरापनेया
 प्रोक्तान्येनैव सुज्ञानायप्रेष्ठ । पांखमापः सत्यधृतिर्बतासि लाद्वद्वाभू
 यान्नचिकेतः प्रष्टा । जामाम्यहं शोवधिरित्यनिल्यन्यध्रुवैः प्राप्यते
 हि ध्रुवं तत् । ततो मयानचिकेतश्चित्ताग्निरनिल्येद्व्यैः प्राप्तवानस्मिनि
 त्य । कामस्यासिंजगतः प्रतिष्ठां कलारनंत्यममयस्यपारं । स्तोममहद्व
 रुगायं प्रतिष्ठां द्वद्वाधृत्या । धीरोनचिकेतोत्यस्त्राक्षीः । तं दुर्दर्शं गृद्धमनु
 प्रविष्टं गुहाहितं गक्खरेष्टं पुराणं । अध्यात्मयोगधिगमेन देवां मत्वाधीरो

(5A)

हर्षशोकोजहानि ॥ एतधुता संपरिगृह्यमर्त्यः प्रवृद्धधर्म्यमणुमेतमा
 प्य समोदत्ते मोदनीय इहिलभ्या विवृत् समनचिकेत संमन्ये । अन्य
 व धर्मादन्यत्राधर्मादन्यत्रास्माकृताकृतात् । अन्यत्रभूताच्चयत्तसश्यसित
 द्वद् । सर्वेवेदायस्यदमामनंतितपाऽसिसर्वाणिचयद्वदंति । यदि छंतो ब्रह्म
 चर्यं चरं तितत्तेपद् संग्रहेण ब्रह्मेभ्यो मित्येतत् । एतध्येवाक्षरं ब्रह्मेतध्येवा
 क्षरं पदं ॥ एतध्येवाक्षरं ज्ञात्वायोयदि छंतितस्यतत् । एतदालंबनं श्रेष्ठं ते ए
 दालंबनं परं । एतदालंबनं ज्ञात्वाब्रह्मलोके महीयते । न जायते नियते वा
 विपश्चीन्नायं कुतश्चिन्नब्रह्मवक्त्रित् । अजोनिसः शाश्वतोयं पुराणे

(6)

कठव० नहन्यतेहन्यमानेशरीरे । हंताचेमन्यतेहंतुंहतश्चेमन्यतेहतं । उभोतोनवि
 जानीतोनायंहंतिनहन्यते ॥ अपोरणीयान्महतोमहीयानात्मास्यजंतोर्नि-
 हितोगुहायां । तमकत्तुः पश्यतिवीतशोकोधारुप्रसादान्महिमानमात्मनः ।
 (आसीनोदूरंब्रजतिशयानोपातिसर्वतः । कस्तंमदामदंदेवंमदन्योक्तातुमर्ह-
 ति ॥) अशरीरंशरीरेष्वनवस्थेष्ववस्थितं । महानंविभुमात्मानंसत्वाधीरो
 नशोचति । नायमात्माप्रवचनेनलभ्यानमेधयानवद्वनाश्रुतेन । यमेवैषवृ-
 ष्टुतेतेनलस्यस्त्वस्येषज्ञात्माविवृष्टुतेननु॒५स्त्रां ॥ नाविरतोदुश्चरितान्ना-
 शंतोनासमाहितः । नाशंतमानसोवापिप्रज्ञानेनेनमामूयात् ॥ यस्यब्रह्मच-

(6A)

सत्रं चोप्तेभवत्तोदनः। मृत्युर्यस्योपसेचनं कदत्थावेदवक्षः॥ इति द्वितीया
 वह्नी॥ कृतं पिबं तोमुकृतस्यलोके गुहां प्रविष्टो परमेपरार्धा। धायानपौ ब्रह्म-
 विदो वदं तिपं जाग्नयो येन त्रिणान्विकताः। यः सेतुरीजानानामक्षरं ब्रह्मयसरं॥
 अभयं तितीर्षतां पारं नान्विकैत् शकेमहि। आत्मानश्चरथिनं विद्विशरीरश्चर-
 थमेवतु। बुद्धिं तु सारथिं विद्विमनः प्रग्रहमवच। इं द्वियाणि हमानाङुविष-
 याश्च स्तेषु गोचरान्। आलेद्वियमनो युक्तं ज्ञानक्त्याङुमनीषिणः॥ यस्त्वं विस्तान-
 वान्भवत्ययुक्तेन मनसासदा। तस्यें द्वियाण्यश्यानि दुष्टाश्चाइव सारथेः। यस्त्वं
 विज्ञानवान्भवति युक्तेन मनसासदा। तस्यें द्वियाणि वश्यानि सदश्वाइव सा-
 व

(7)

कठव०

६

रथेः। यस्त्विज्ञानवान्भवत्यमनस्कः सदाशुचिः। न स तस्माप्नोति स ५ -
 सारं चाधिगच्छति। यस्त्विज्ञानवान्भवति स मनस्कः सदाशुचिः। स लुतसद
 माप्नोति यस्मात्मयोनजायते। विज्ञानसारथियस्त्वमनप्रगहवान्नरः॥ सोध्य
 नः परमाप्नोति तद्विष्णोः परमपदं। इंद्रियेभ्यः पदाद्यर्थाऽर्थेभ्यः क्वपरमनः
 । मनसस्त्वपराबुद्धिबुद्धेरामामहान्यरः। महतः परमव्यक्तमव्यक्तासुरुषः परः
 पुरुषान्नपरं किञ्चित्साकाषासापरागतिः। एष सर्वेषु मृतेषु गृहोत्मानप्रकाश
 ते। दृश्यते तत्प्रयाबुद्ध्यासूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः। युधेद्वाङ्मनसीप्राज्ञस्त
 युधेतज्ञानआमनि। ज्ञानमामनिमहति नियुधेतद्युधेधांतामनि।

६

(2A)

उन्निष्ठतजाग्रतप्राप्यवरान्निबोधत। क्षुरस्यधारानिशितादुरत्ययादुर्गं
 पथस्तकबयोवदंति। अशब्दमस्यर्थमस्तुपमव्ययंतथारसंनित्यमग्ध
 वच्चयत्। अनाद्यनंतंमहतः परं ध्रुवं निवाय्यतं मृत्युमुखात् प्रमुच्यते।
 नाचिकेत्सुपारव्यानं मृत्युक्त्रोक्तूसमातनं। उज्ज्ञाश्वत्राचेधावीत्रसु
 लोकेमहीयते। यद्मंपरमं युह्यं आवयेहृत्यसः सदि। प्रयत्नाद्यका
 लेवानदानंत्यायकत्यतेतदानंत्यायकत्यतद्विति॥ इति तृतीयावद्धी॥
 ॥ प्रथमोध्यायः॥ उँम् परांचिखानिव्यन्तृणत्वयं मृत्युस्मासराङ्गपश्य
 तिनांतरासन्। कश्चिद्दीरः प्रत्यगल्लानमैक्षदावृत्तचक्षुरमृतलवमिष्ठ

(8)

कठव.

७

न् पराचः कामानम् युंति बाला स्ते मृत्योर्यंति विततस्य पाशं । अथो धीरा ऊमृ
 तं विदिला ध्रुवे विहन प्रार्थयंते । येन रूपं त्वं गंधं त्वं शद्वा त्वं स्पर्शा त्वं
 श्वं मैथुनात् । एते नैव विजाति किमत्रपरि शिष्यत एतद्वैतत् । स्वप्रांतं -
 जागरितांतं चोभ्यो येनास्तु पश्यति । महांसंविजुमालानं मत्वा धीरो न रोचति ।
 यद्दृमं मध्यदं वेदात्मानं जीवं मंति कात् । ईशानं भूलभ्यस्य न ततो विजुगु
 प्ति त एतद्वैतत् । यः पूर्वं तपसो जातमस्यः पूर्वमजायत । गुहां प्रविश्यति
 छं तं यो भूते भिर्व्यपश्यत एतद्वैतत् । पात्राणेन संभवत्यदिति दैवताम् यी ।
 गुहां प्रविश्यति षष्ठं तीयाभूते भिर्व्यजायत एतद्वैतत् । अरण्योर्निहितो जात

८

७

(8A)

वेदागर्भद्वस्तमूलोगर्भिणीभिः । दिवेदिवईज्योजागृवद्विर्विष्मद्विर्मनु
 ष्यभिरग्निरेतद्वैतत् । यतश्चोदेति स्त्र्यो स्तं यत्वच गात्रनि । तं देवाः सर्वे पि
 ता स्तदुनात्येति कश्चन एतद्वैतत् । यदेवेहतद्सुव्ययद्सुव्रतद्विह । मृत्योः
 स मृत्युमाप्नोति य इह न नेव पश्यति । मनसे बद्मा सव्यं नेहना नास्ति किं
 चन मृत्योः स मृत्युं गच्छति य इह न नेव पश्यति । अंगुष्ठमात्रमुरुषो मध्यआ
 लनिजिष्ठति । ईशानो भूतमध्यस्य न ततो विजु शुस्त एतद्वैतत् । अंगुष्ठ
 मात्रमुरुषो ज्योतिरिवाधूमकः । ईशानो भूतमध्यस्य स एवाद्य स उश्वर्ण एत
 द्वैतत् । यथोदकं दुर्गेवृष्टं पर्वतेषु विधावति । एवं धर्मा पृथक् पश्यत् स्ता

(9)

कठव०

८

ने वानुविधावति । यथोहकं शुद्धेशुद्धमासित्कं तादृगेवमवति । एवं मुने
 विजानलभात्मामवतिं गीतम् ॥ इति प्रथमावृत्ति ॥ पुरमेकादशद्वारम
 जस्यावक्रचेतसः । अलुष्टायनशोचति विमुक्तश्च विमुच्यतएतद्वैतन् ।
 हप्तसः शुचिषद्वसुरं तरिक्षसद्वोत्तरं दिवदति धिर्दुर्गेण सत् । नृषद्वरस
 हृतसद्व्योमसद्व्योमोजाकृतजाउद्रिजाकृतं कृहत् । ऊर्ध्वं प्राणमु
 लयत्यपानं प्रत्यगस्यति । मध्येवामनमासीनं विम्बेदेवाऽपासते । अस्य
 विस्त्रिं समानस्य शरीरस्य स्यद्विनः । देहाद्विमुच्यमानस्य किमत्रि परि
 शिव्यतएतद्वैतन् । न प्राणेन नापानेन मत्योजीवति कश्चन । इति रेणु

८

(9A)

जीवं तियस्मिन्नेताबुपश्चित्ते । हंततद्दं प्रवृक्ष्य मिशुद्यं ब्रह्म सनातनं । य
शाचमरणं प्राप्या त्वाक्षवनिगोत्तमे । यानिमध्ये प्रपद्यन्ते शरीरत्वायदेहिनः । स्थापु
मध्येन संयन्ति यथा कर्मयथा श्रुतं । यएष स्तुते शुजागतिकामं कामं उरुषो निर्माणः
। तदेव श्रुतं तद्वत्तदेव गम्भीरम् ते । तस्मिन्न्द्वाकाः श्रिताः सर्वतदुनात्येतिक-
श्वन एतद्वैतत् । अर्मियथैको मुवनं प्रविष्टो रूपं ऽरूपं प्रतिरूपो बभूव । एक
स्तथा सर्वभूतां तरात्मा रूपं ऽरूपं प्रतिरूपो बहिश्व । वायर्यथैको ० । स्त्रीयथा-
सर्वलोकस्य चक्षुर्न लिप्यते चाक्षुषे वौद्यदोषैः । एकस्तथा सर्वभूतां तरात्मा न-
लिप्यते लोकदुःखेन बद्धः । एको वशी सर्वभूतां तरात्मैकं ऽरूपं बहुधामः क

(१०)

कठब०
१

रोति । तमासस्येनुपश्यन्तिधीरास्तेषां सखवप्शाश्वतं नेतरेषां । नित्योनि
 त्यानां चेतनश्चेतना नामेकोच्छ्रुतं यो ब्रिदधाति कामान् । तमासस्येनुपश्यन्ति-
 धीरास्तेषां शाश्वतं नेतरेषां । तदन्तहितिमन्यतै निर्देश्यं परमप्शुखं
 । कथं नुतहिजानीयं किमुत्तमाति निजातिवा । न तत्र सर्वोभाति न चंद्रतारकं ने
 माकिद्युतो भान्तिकुलो यमग्निः । तमवभान्तमनुभाति सर्वं तस्यभासासर्वमिदं वि-
 भाति ॥ वद्यीढ़ ॥ ५ ॥ उर्ध्वमूलो वाक् खान्व एषो श्वसः सनातनः । लदेव शु-
 क्रं तद्वस्तदेवामृतमुच्यते । तस्मिद्योक्तस्त्रिताः सर्वेतदुनात्येतिकश्चनएत-
 हैतत् । यदिदं किंचज्जगत्सर्वं प्राणएजतिनिः सृतं । महाद्युयं वज्रमुद्यतं या ९

(11)

६८
 श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसोमेश्वरायनमः जगदंवायैनमः॥ देविस्करेश्वरि भगवतिंगं
 जन्मिभुवनतारिणितरलतरंगे॥ श्रांकरमौलिनिवासिनिमिलेमममतिरास्तानव
 पदकमले॥ ३॥ भागीरथिस्करवदायिनिमातः स्तवजलमहिमानिगमरव्यातः॥ नाहं
 जानेतवमहिमानं पाहिकृपामहिमामज्ञानं॥ ४॥ हरिपदपश्चतरंगिणिगंगेहिमविधे
 मुक्ताध्वलतरंगे॥ दूरिकुरुममदुष्टतभारं कुरुकृपया भवसागरपारं॥ ५॥ तव
 जलममलंयेनचपीतं ब्रह्मपद्मवलुतेतगटहीतं॥ मातरिगंगेत्वयियोभक्तः किल
 तं द्रष्टुं नहिममज्ञानिः॥ ६॥ पतिनोधारिणिजाह्विंगेखंडितजिरिवरमंहितरंगे॥
 नीमनननिविजनियमापतितः कम्बादम्बानेदिवंयातः॥ ७॥ कल्पलतामिवक
 लदांबोके प्रणामतिकस्त्वानपततिचाकातवकृपयाचम्लातः स्नातः पुनरपि
 जररेकोपिनजातः॥ ८॥ पारावारविहारिणिगंगेविबुधवधूकुञ्जकुमरिंगे॥ नर
 कनिवारिणिनिर्मलनीरेहरिरिहितिष्ठतिकिलतवतीरे॥ ९॥ तवपद्मसानहिवि
 ष्णोर्भेदः कथमिहमूटेहृदयेखेदः॥ मातरंगेकल्पवभंगेविघ्नविनाशिनिवकुम

(12)

स्तोत्रं ०

१

४५
 यतुंगे॥६॥ परिस्तेवं गेतरलतरं गेतय नम जाहू विक कणा पांगे॥ इंद्र सुगुट मणि रा
 जित चरणे स्तु खदे शुभदे से वक द्वा रणे॥ ७॥ रो गं चो कं पापं तापं हरमे जाहू वि कुमति
 क पालं॥ अभिभुवन सारे वरु धा हारे च मसिगति र्म खलु संसारे॥ ८॥ हे लकनं दे
 परमानंदे कुरु मयि करुणां मुनि गणवंचे॥ तव दृष्टि कठेय स्य निवासः खलु
 वेकुं ठेत स्य विलासः॥ ९॥ वर मिहनी रेक मरो मीनः किं वानी रेसं र गोहीनः॥ अ
 थवा विहगः श्वप चोदी नो दरे न पति ज्ञवन वुखी न इ॥ १०॥ भुवने श्वरि हे पुष्ये धन्मे
 हे विद्वु मम मिमुनि वरक च्ये॥ ये गां दृष्टि ये गगा भाके से खां भवति च स्तु खदा मु
 क्षिः॥ ११॥ मध्कर स्तु पद कवि परमानंद कलि मल हरमि ह दृष्टि सानंदं॥ तलि
 तं गंगा स्तु वमरि विलं नित्यं परति न रोयः सज्जयति नित्यं॥ १२॥ गंगा स्तोत्रं खलु भं
 वसा रं वां च्छित फलदं विहित मुदारं॥ वांकर से वित वांकर चितं परतो विषयो
 भवति समाप्तः॥ १३॥ दुती श्री मस्तु रमहं सपरि व्राज काचार्य श्री मछं करचार्य
 विरचि तं गंगा स्तोत्रं समाप्तः॥ कान्हे रेतुं पनाम करो पाके न लिश्वितं॥ शुभं भवतु॥

३
हे रं ख

(12A)

यस्य चाका महत स्य । ते येश तं मनुष्यगंधर्वाणा मानंदः । स एको देव गंधर्वाणा मा-
 नंदः । श्रोत्रियस्य चाका महत स्य । ते येश तं देव गंधर्वाणा मानंदः । स एकः पितृणां चि-
 रलोकलोकानामानंदः । श्रोत्रियस्य चाऽ । ते येश तं पितृणां चिरलोकलोकानामानं-
 दः । स एक आजान जानां देवानामानंदः । श्रोत्रियस्य० । ते येश तमाजान जानां देवा-
 नामानंदः । स एकः कर्म देवानां देवानामानंदः ॥ ये कर्मणां देवान पियंति । श्रोत्रियस्य० ॥
 ते येश तं देवानामानंदः । स एक इंद्रस्य नंदः । श्रोत्रियस्य० । ते येश तमिंद्रस्यानंदः । स
 एको बृहस्पतेरा नंदः । श्रोत्रियस्य० । ते येश तबृहस्पतेरा नंदः । स एको ब्रह्मण आ-
 नंदः । श्रोत्रियस्य० । स यश्वायं पुरुषे । यश्वासावादित्ये । स एकः । स य एवं वित्तु । अ-
 स्माल्लोकात्मेत्य । एतमन्मयमात्मानमुपसंक्रामति । एतं प्राणमयमात्मानमुप-
 संक्रामति । एतं मनोमयमात्मानमुपसंक्रामति । एतं विज्ञानमयमात्मान० । एतमा-

(13)

राध० नंदमयमात्मान०॥ तदथेषु मूलोको भवति । यतो वाचे निर्वर्तने । अप्राप्य मनसा सह । आनं
 दं ब्रह्मणो विद्वान् । न विभेति कुनश्च नेति । एतदं वावनतपति । किमहं साधुनाकरवं ।
 किमहं पापमकरवन्निति । सय एवं विद्वानेते आत्मानं स्थृणुते । उभेद्यैष एते आत्मानं
 स्थृणुते । य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥ इत्यनुवाकं जपित्वा ॥ हरिकीर्तनपुरः सरं हर्षन्त लंकृत्वा
 त सात्रं पुनर्मंडले संरूप्य । चंदनाक्षत्रपृष्ठाणि इजाविशिष्टानिबंधुमिः सह स्वयं धृत्वा
 विप्रान्वदक्षिणीकृत्य । आनंदमानंदकरं त्रसं नंज्ञानस्वत्र पंनिजं बोधत्रूपं । योगीं द्वी
 ड्यं भवरो गैव द्यं श्रीमद्गुरुं नित्यमहं नमामि ॥ गुरुब्रह्मागुरुविष्णु० गुरुवेनमः ॥ इत्यादि
 मंत्रे विप्रांस्तीर्थराज्ञनमरकृत्य उवर्थे विप्रहस्ते पादोदककलं शद्वानदाङ्गयाततीर्थं
 नंत्रैषणगृह्णीयात् । तत्रमंत्रः अविद्यामूलशमनं सर्वपापप्रणाशनं । गुरुपादोदकं चित्रं राम
 संसारद्वैनाशने ॥ पुत्रादिकामनायांतु शोषणं पापपुंकस्यदीपनं ज्ञानतेजसः । गुरु

४

(३८)

पादोदकं चित्रं सुन्पेन्नप्रवर्धीरान् ॥ इति मंत्रे णगृहीयात् । ततो विप्रान्नणम्यदक्षि
 णालंकारा दिभिस्तोषयित्वा सन्मानसुरः सरंतानेनुब्रज्यकर्मश्वरार्पणं कुर्यात्सुह
 द्युक्तो अंजीतेति इत्थं विस्तरेणाराधनकरणाशक्तो यथाशक्ति ब्राह्मणानाद्य
 पादप्रसालनपूर्वकं गंधादिभिरप्यच्युत्रलीभूतस्यगुरुदेशेन सोजये इति
 सकृन्माहालयानंतरं तथे वसेवा राधनं ॥ इह माराधन चतुर्विधानामपि
 संन्यासीनां समानसेव चतुर्विधाभिक्षवस्तूका चंद्रिकायां ॥ चतुर्विधा
 भिक्षवस्तु विरव्याता ब्रह्मणामुखात् ॥ कुटीचको बद्धदको हंसश्चेव च
 तीयकः ॥ चतुः परमहं सञ्चासंज्ञाभेदः प्रकीर्तिताऽति ॥ एषां लक्षणानि
 तत्रैव इत्यानि ॥ इति सन्यासीनामाराधनप्रयोगः ॥ श्रीनारायणप्रसन्न ॥

(14)

ओरा·ना· श्रधायां प्राणे नि विष्टो मृतं जुहोमि ॥ शिवो मा विश्वा प्रदीहाय ॥ प्राणाय स्वाहा ॥

५ श्रधाया मपा नि विष्टो मृतं जुहोमि ॥ शि वो० अपानाय स्वाहा ॥ श्रधायां व्या
ने नि विष्टो मृतं जुहोमि ॥ शिवो मा० व्यानाय स्वाहा ॥ श्रधाया मुहाने नि
विष्टो मृतं जुहोमि ॥ शिवो मा० उहानाय स्वाहा ॥ श्रधाया पूँ समाने नि वि०
शिवो मा० समानाय स्वाहा ॥ त्रै सणिम आत्मा मृतत्वाय ॥ अमृतो पस
रणमसि ॥ ६ ॥ पुनः श्रधायां प्राणे नि विष्टो मृतं जुहोमि तिमं त्रेण परित्वा ॥
त्रै सणिम आत्मा मृतत्वाय ॥ अमृता विधानमसि ॥ श्रधायां प्राणे नि वि०
स्या मृत पूँ कुतं प्राणमन्ते नाप्यायस्व ॥ श्रधाया मपा ने नि विश्वा मृत पूँ
कुतं ॥ अपानमन्ते नाप्यायस्व ॥ श्रधायां व्याने नि० व्यानमन्ते नाप्याय ॥

(16A)

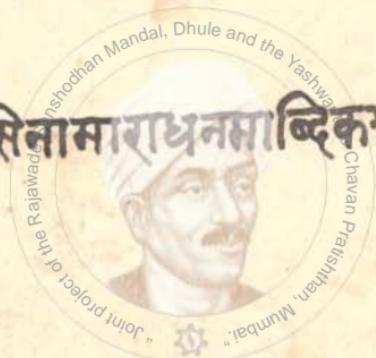
श्राव्यायासुहानेनिः॥ उहानसंने० उहानायखाहा॥ श्राव्यायाऽसमानेनिः
 स्थामृतऽकुतं॥ समानमनेनाप्यायस्व॥ समानायखाहा॥ ॐ त्रिलोके
 खाहा॥ अंगुष्ठमात्रः पुरुषोऽगुष्ठं च समाश्रितः॥ ईशः सर्वस्यजगतः प्र
 भुप्रीणातिविच्छभुक्॥ रोरवे॥ ओं तद्ब्रह्म॥ ओं तद्वायुः॥ ॐ तदात्मा॥
 ॐ तत्सत्यं॥ ॐ तत्त्वं॥ ओं तत्पुरोर्नमः॥ अंतश्चरमतिभूतेषु गुहायां
 विश्वमृतिषु॥ त्वं यद्ग्रस्त्वं वषट्कारस्त्वमिंद्रस्त्वऽस्त्रस्त्वं विष्णुस्त्वं ब्रह्म॥
 त्वं प्रजापतिः॥ त्वं तदाप आपो ज्ञातीर्मामृतं त्रिलोकभूर्भुवसुवरोम्॥
 श्रीकृष्णार्पणमस्क॥ इदं परां ज्ञेयउनामक नारायणभट्टेन लिखितं॥ श्री॥
 शके १७५ प्रमाधीनामादे फाल्गुनेमासे असितपक्षेषु सकं समाप्तं॥
 मार्गशीर्षु त्यन्

(१५)

आधनमः

॥६॥

॥इति सन्दासिलामाराधनमाल्किआद्युपयोगः समाप्तः ॥

"Joint project of the Rajawadi Anshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavhan Publisher, Mumbai".

राम ॥
६॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com